

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiuo dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B**

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/1164

2016 m. liepos 12 d.

kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės

(OL L 193, 2016 7 19, p. 1)

iš dalies keičiama:

Oficialusis leidinys

	Nr.	puslapis	data
► M1 2017 m. gegužės 29 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/952	L 144	1	2017 6 7

▼B**TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/1164**

2016 m. liepos 12 d.

kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

▼M1*1 straipsnis***Taikymo sritis**

1. Ši direktyva taikoma visiems mokesčių mokėtojams, kuriems vienoje ar daugiau valstybių narių taikomas pelno mokestis, įskaitant subjektų, kurie mokesčių tikslais yra trečiųjų valstybių rezidentai, nuolatinės buveinės vienoje ar daugiau valstybių narių.
2. 9a straipsnis taip pat taikomas visiems subjektams, kuriuos tam tikra valstybė narė laiko skaidriais mokesčių tikslais.

▼B*2 straipsnis***Apibrėžtys**

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. skolinimosi sąnaudos – visų formų skolos palūkanų išlaidos, kitos sąnaudos, ekonomiškai lygiavertės palūkanoms ir išlaidos, susijusios su finansavimo pritraukimu, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje, be kita ko (bet tuo neapsiribojant), mokėjimai pagal paskolas, suteikiančias teisę dalyvauti pelno skirstyme, apskaičiuotos palūkanos, gaunamos už priemones, tokias kaip konvertuojamosios obligacijos ir nulinės atkarpos obligacijos, sumos pagal alternatyvias finansavimo priemones, pavyzdžiui, finansavimą pagal islamo teisę, finansinės nuomos mokėjimų finansinių sąnaudų elementas, į atitinkamo turto balansinę vertę įtrauktos kapitalizuotos palūkanos, arba kapitalizuotų palūkanų amortizacija, sumos, apskaičiuotos pagal finansavimo pelną pagal sandorių kainodaros taisyklės, kai jos taikytinos, sąlyginių palūkanų sumos pagal išvestines finansines priemones arba apsidraudimo susitarimus, susijusius su subjekto paskolomis, tam tikras su paskolomis ir priemonėmis, susijusiomis su finansavimo pritraukimu, susijęs gautas pelnas arba patirti nuostoliai dėl užsienio valiutos kurso, garantijos už finansavimo susitarimus, administravimo mokesčiai ir panašios sąnaudos, susijusios su lėšų skolinimusi;
2. viršijančios skolinimosi sąnaudos – suma, kuria atskaitomos mokesčių mokėtojo skolinimosi sąnaudos viršija apmokestinamas palūkanų pajamas ir kitas ekonomiškai lygiavertes apmokestinamas pajamas, kurias mokesčių mokėtojas gauna pagal nacionalinę teisę;
3. mokestinis laikotarpis – mokestiniai metai, kalendoriniai metai arba kitas tinkamas laikotarpis mokesčių tikslais;

▼B

4. susijusi įmonė yra –
- a) subjektas, kuriame mokesčių mokėtojas tiesiogiai ar netiesiogiai valdo kapitalo dalį per balsavimo teises ar per jam nuosavybės teise priklausančius 25 % arba daugiau kapitalo, arba turi teisę gauti 25 % arba daugiau to subjekto pelno;
  - b) fizinis asmuo ar subjektas, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai valdo mokesčių mokėtojo kapitalo dalį per balsavimo teises ar per jam nuosavybės teise priklausančius 25 % arba daugiau kapitalo, arba turi teisę gauti 25 % arba daugiau mokesčių mokėtojo pelno.

Jei fizinis asmuo arba subjektas tiesiogiai ar netiesiogiai valdo 25 % arba daugiau mokesčių mokėtojo ir vieno arba daugiau subjektų kapitalo, visi atitinkami subjektai, įskaitant mokesčių mokėtoją, taip pat laikomi susijusiomis įmonėmis;

▼MI

9 ir 9a straipsnių taikymo tikslais:

- a) jeigu pasinaudojimo neatitikimais pasekmės atsiranda pagal šio straipsnio 9 dalies pirmos pastraipos b, c, d e arba g punktą arba jeigu pagal 9 straipsnio 3 dalį arba 9a straipsnį reikalaujama atlikti koregavimą, susijusios įmonės apibrėžtis pakeičiama – 25 procentų reikalavimas pakeičiamas 50 procentų reikalavimu;
- b) laikoma, kad asmuo, kuris kartu su kitu asmeniu imasi veiksmų tam tikro subjekto balsavimo teisių arba nuosavybės teise priklausančio kapitalo atžvilgiu, dalyvauja visų to subjekto balsavimo teisių ar nuosavybės teise priklausančio kapitalo, kuriuos turi tas kitas asmuo, valdyme;
- c) susijusi įmonė taip pat reiškia subjektą, kuris finansų apskaitos tikslais priklauso tai pačiai konsoliduotai įmonių grupei kaip mokesčių mokėtojas, įmonę, kurios valdymui mokesčių mokėtojas daro reikšmingą poveikį, arba įmonę, darančią reikšmingą poveikį mokesčių mokėtojo valdymui;

▼B

5. finansų įmonė – bet kuris iš toliau išvardytų subjektų:
- a) kredito įstaiga arba investicinė įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, arba alternatyvaus investavimo fondo valdytojas (AIFV), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES ⁽²⁾ 4 straipsnio 1 dalies b punkte, arba kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjekto (KIPVPS) valdymo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB ⁽³⁾ 2 straipsnio 1 dalies b punkte;

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

⁽³⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

▼B

- b) draudimo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ⁽¹⁾ 13 straipsnio 1 punkte;
  - c) perdraudimo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 4 punkte;
  - d) įstaiga, atsakinga už profesinių pensijų skyrimą, kuriai taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB ⁽²⁾, nebent valstybė narė pasirinko visai arba iš dalies tos direktyvos netaikyti tai įstaigai pagal tos direktyvos 5 straipsnį, arba įstaigos, atsakingos už profesinių pensijų skyrimą, įgaliotinis, kaip nurodyta tos direktyvos 19 straipsnio 1 dalyje;
  - e) pensijų įstaigos, valdančios pensijų sistemas, kurios laikomos socialinės apsaugos sistemomis, kurioms taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 ⁽³⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009 ⁽⁴⁾, taip pat bet kuris juridinis asmuo, įsteigtas investavimo į tokias sistemas tikslu;
  - f) alternatyvaus investavimo fondas (AIF), valdomas AIFV, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies b punkte, arba AIF, kurio priežiūra vykdoma pagal taikytiną nacionalinę teisę;
  - g) KIPVPS, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 1 straipsnio 2 dalyje;
  - h) pagrindinė sandorio šalis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 648/2012 ⁽⁵⁾ 2 straipsnio 1 punkte;
  - i) centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014 ⁽⁶⁾ 2 straipsnio 1 dalyje;
6. turto perkėlimas – operacija, dėl kurios valstybė narė praranda teisę apmokestinti perkeltą turtą, nors turtas juridinės arba ekonominės nuosavybės teise toliau priklauso tam pačiam mokesčių mokėtojui;

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

⁽²⁾ 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros (OL L 235, 2003 9 23, p. 10).

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁴⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009 10 30, p. 1).

⁽⁵⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

⁽⁶⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

▼B

7. rezidavimo vietos mokesčių tikslais perkėlimas – operacija, dėl kurios mokesčių mokėtojas nustoja būti rezidentu mokesčių tikslais vienoje valstybėje narėje ir įgyja rezidavimo vietą mokesčių tikslais kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje;
8. nuolatinės buveinės vykdomos veiklos perkėlimas – operacija, dėl kurios mokesčių mokėtojas nustoja būti apmokestinamas vienoje valstybėje narėje ir pradamas apmokestinti kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, nors joje netampa rezidentu mokesčių tikslais;

▼M1

9. pasinaudojimas šalių mokesstinės tvarkos neatitikimais – atvejis, susijęs su mokesčių mokėtoju arba, 9 straipsnio 3 dalies atveju, subjektu, kai:

- a) mokėjimas pagal finansinę priemonę lemia atskaitymo neįtraukiant pasekmę ir:

- i) toks mokėjimas neįtraukiamas per pagrįstą laikotarpį ir
- ii) pasinaudojimo neatitikimais pasekmės yra priskirtinos priemonės arba pagal ją atlikto mokėjimo kvalifikavimo skirtumams.

Taikant pirmą pastraipą, mokėjimas pagal finansinę priemonę laikomas įtrauktu į pajamas per pagrįstą laikotarpį, jeigu:

- i) mokėjimo gavėjo jurisdikcija įtraukia mokėjimą į mokestinį laikotarpį, prasidedantį per 12 mėnesių nuo mokėtojo mokesstinio laikotarpio pabaigos, arba
  - ii) pagrįstai galima tikėtis, kad mokėjimo gavėjo jurisdikcija įtrauks mokėjimą į būsimą mokestinį laikotarpį, o mokėjimo sąlygos yra tokios, dėl kurių, tikėtina, susitartų nepriklausomos įmonės;
- b) mokėjimas hibridiniam subjektui nulemia atskaitymą neįtraukiant ir tokios pasinaudojimo neatitikimais pasekmės atsiranda dėl hibridiniam subjektui atliktų mokėjimų paskirstymo skirtumų pagal jurisdikcijos, kurioje hibridinis subjektas yra įsisteigęs arba registruotas, ir asmenų, turinčių to hibridinio subjekto dalį, jurisdikcijos įstatymus;
  - c) mokėjimas subjektui, turinčiam vieną arba daugiau nuolatinių buveinių, nulemia atskaitymą neįtraukiant ir tokios pasinaudojimo neatitikimais pasekmės atsiranda dėl mokėjimų paskirstymo tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės arba tarp dviejų ar daugiau to paties subjekto nuolatinių buveinių skirtumų pagal jurisdikcijų, kuriose tas subjektas veikia, įstatymus;
  - d) mokėjimas nulemia atskaitymą neįtraukiant, susijusį su mokėjimu nuolatinei buveinei, kuri kitur tokia nelaikoma;
  - e) hibridinio subjekto atliekamas mokėjimas nulemia atskaitymą neįtraukiant ir tokios pasinaudojimo mokesstinės tvarkos neatitikimais pasekmės atsiranda dėl to, kad pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus į tą mokėjimą neatsižvelgiama;

▼ M1

- f) numanomas mokėjimas tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės arba tarp dviejų ar daugiau nuolatinių buveinių nulemia atskaitymą neįtraukiant ir tokios pasinaudojimo mokesstinės tvarkos neatitikimais pasekmės atsiranda dėl to, kad pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus į tą mokėjimą neatsižvelgiama, arba
- g) atsiranda dvigubo atskaitymo pasekmė.

Šio 9 punkto taikymo tikslais:

- a) dėl mokėjimo, reiškiančio su perkelta finansine priemone susijusią grąžą, neatsiranda pasinaudojimo mokesstinės tvarkos neatitikimais atvejis pagal pirmos pastraipos a punktą, jeigu tą mokėjimą atlieka finansų prekiautojas pagal hibridinį perkėlimą rinkoje, su sąlyga, kad mokėtojo jurisdikcija reikalauja, kad finansų prekiautojas kaip pajamas įtrauktų visas gautas sumas, susijusias su perkelta finansine priemone;
- b) pasinaudojimas šalių mokesstinės tvarkos neatitikimais pagal pirmos pastraipos e, f arba g punktą susidaro tik tokia apimtimi, kokia mokėtojo jurisdikcija leidžia atskaitymą išskaičiuoti iš sumos, kuri nėra laikoma dvigubai įtrauktomis pajamomis;
- c) pasinaudojimo neatitikimais pasekmės laikomos pasinaudojimu šalių mokesstinės tvarkos neatitikimais tik tada, kai jos atsiranda tarp susijusių įmonių, tarp mokesčių mokėtojo ir susijusios įmonės, tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės, tarp dviejų ar daugiau to paties subjekto nuolatinių buveinių arba pagal struktūrinį susitarimą.

9 punkte ir 9, 9a ir 9b straipsniuose:

- a) pasinaudojimo neatitikimais pasekmės – dvigubas atskaitymas arba atskaitymas neįtraukiant;
- b) dvigubas atskaitymas – to paties mokėjimo, išlaidų arba nuostolių atskaitymas jurisdikcijoje, kurioje yra mokėjimo šaltinis arba kurioje patiriamos išlaidos ar nuostoliai (mokėtojo jurisdikcija), ir kitoje jurisdikcijoje (investuotojo jurisdikcija). Hibridinio subjekto arba nuolatinės buveinės atliekamo mokėjimo atveju mokėtojo jurisdikcija yra jurisdikcija, kurioje yra įsisteigęs arba kurioje yra tas hibridinis subjektas arba nuolatinė buveinė;
- c) atskaitymas neįtraukiant – mokėjimo arba numanomo mokėjimo tarp pagrindinės buveinės ir nuolatinės buveinės arba tarp dviejų ar daugiau nuolatinių buveinių atskaitymas bet kurioje jurisdikcijoje, kurioje tas mokėjimas arba numanomas mokėjimas laikomas atliktu (mokėtojo jurisdikcija), atitinkamai neįtraukiant mokesčių tikslais to mokėjimo arba numanomo mokėjimo mokėjimo gavėjo jurisdikcijoje. Mokėjimo gavėjo jurisdikcija yra bet kuri jurisdikcija, kurioje tas mokėjimas arba numanomas mokėjimas yra gaunamas arba laikomas gautu pagal bet kurios kitos jurisdikcijos įstatymus;

▼ M1

- d) atskaitymas – suma, kuri pagal mokėtojo arba investuotojo jurisdikcijos įstatymus yra laikoma atskaitytina iš apmokestinamųjų pajamų. Terminas „atskaitytina“ yra aiškinamas atitinkamai;
- e) įtraukimas – vartojama kalbant apie sumą, kuri pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus įskaičiuojama apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas. Mokėjimas pagal finansinę priemonę nelaikomas įtrauktu, jeigu mokėjimui bet kokio pobūdžio mokesčių lengvata taikoma vien tik dėl to, kaip tas mokėjimas kvalifikuojamas pagal mokėjimo gavėjo jurisdikcijos įstatymus. Terminas „įtraukta“ yra aiškinamas atitinkamai;
- f) mokesčio lengvata – atleidimas nuo mokesčio, mokesčio tarifo sumažinimas arba bet koks mokesčio kreditas ar grąžinimas (išskyrus mokesčio prie pajamų šaltinio kreditą);
- g) dvigubai įtrauktos pajamos – bet kokios pajamos, įtrauktos pagal abiejų jurisdikcijų, kuriose atsirado pasinaudojimo neatitinkamais pasekmių, įstatymus;
- h) asmuo – fizinis asmuo arba subjektas;
- i) hibridinis subjektas – bet koks subjektas arba darinys, kuris pagal vienos jurisdikcijos įstatymus laikomas apmokestinamuoju subjektu ir kurio pajamos arba išlaidos pagal kitos jurisdikcijos įstatymus laikomos kito asmens arba kelių kitų asmenų pajamomis arba išlaidomis;
- j) finansinė priemonė – bet kuri priemonė, lemianti finansavimo arba nuosavybės vertybinių popierių grąžą, kuri yra apmokestinama taikant taisyklės dėl skolos, nuosavo kapitalo arba išvestinių finansinių priemonių apmokestinimo pagal mokėjimo gavėjo arba mokėtojo jurisdikcijos įstatymus ir apima hibridinį perkėlimą;
- k) finansų prekiautojas – asmuo arba subjektas, kurio verslas – reguliariai savo sąskaita pirkti ir parduoti finansines priemones siekiant gauti pelno;
- l) hibridinis perkėlimas – bet koks susitarimas perkelti finansinę priemonę, kai su perkelta finansine priemone susijusi grąža mokesčių tikslais laikoma vienu metu gauta daugiau kaip vienos to susitarimo šalies;
- m) hibridinis perkėlimas rinkoje – bet koks hibridinis perkėlimas, kurį finansų prekiautojas atlieka įprastinėmis verslo sąlygomis, o ne pagal struktūrinį susitarimą;
- n) nuolatinė buveinė, kuri kitur tokia nelaikoma – bet koks darinys, kuris pagal pagrindinės buveinės jurisdikcijos įstatymus laikomas tokiu, kuris sąlygoja nuolatinės buveinės statusą, o pagal kitos jurisdikcijos įstatymus nėra laikomas tokiu, kuris sąlygoja nuolatinės buveinės statusą;

▼ M1

10. konsoliduota įmonių grupė finansų apskaitos tikslais – grupė, sudaryta iš visų subjektų, kurie yra visiškai įtraukti į konsoliduotąsias finansines ataskaitas, parengtas pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus arba valstybės narės nacionalinę finansinės atskaitomybės sistemą;
11. struktūrinis susitarimas – susitarimas, susijęs su pasinaudojimu šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, kai pasinaudojimo tokiais neatitikimais pasekmių kaina yra įtraukta į susitarimo sąlygas, arba susitarimas, kuris sumanytas siekiant, kad atsirastų pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais pasekmės, nebent negalima pagrįstai manyti, kad mokesčių mokėtojas arba susijusi įmonė žinojo apie galimybę pasinaudoti tokiais šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, ir jis (ji) negavo jokios naudos iš mokesčių lengvatos, kuriai sąlygas sudaro šalių mokestinės tvarkos neatitikimai.

▼ B*3 straipsnis***Minimalus apsaugos lygis**

Šia direktyva netrukdoma taikyti nacionalines arba susitarimu pagrįstas nuostatas, kuriomis siekiama išsaugoti aukštesnį nacionalinės pelno mokesčio bazės apsaugos lygį.

II SKYRIUS

KOVOS SU MOKESČIŲ VENGIMU PRIEMONĖS*4 straipsnis***Palūkanų ribojimo taisyklė**

1. Viršijančios skolinimosi sąnaudos atskaitomos tuo mokestiniu laikotarpiu, kurį jos buvo patirtos, tik iki 30 % mokesčių mokėtojo pajamų prieš palūkanų mokėjimą, mokesčius, nusidėvėjimą ir amortizaciją (EBITDA).

Šio straipsnio tikslais valstybės narės mokesčių mokėtoju taip pat gali laikyti:

- a) subjektą, kuriam leidžiama arba iš kurio reikalaujama taikyti taisykles grupės vardu, kaip apibrėžta nacionalinėje mokesčių teisėje;
- b) subjektą grupėje, kaip apibrėžta nacionalinėje mokesčių teisėje, kuri nekonsoliduoja jos narių rezultatų mokesčių tikslais.

Tokiomis aplinkybėmis viršijančios skolinimosi sąnaudos ir EBITDA gali būti apskaičiuojamos grupės lygiu ir apimti visų jos narių rezultatus.

2. EBITDA apskaičiuojamos prie mokesčių mokėtojo valstybėje narėje pelno mokesčių apmokestinamų pajamų pridėdant pagal mokesčius pakoreguotas viršijančių skolinimosi sąnaudų sumas, taip pat pagal mokesčius pakoreguotas nusidėvėjimo ir amortizacijos sumas. Neapmokestinamos pajamos į mokesčių mokėtojo EBITDA neįtraukiamos.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, mokesčių mokėtojui gali būti suteikta teisė:

▼ B

- a) atskaityti viršijančias skolinimosi sąnaudas iki 3 000 000 EUR;
- b) atskaityti visas viršijančias skolinimosi sąnaudas, jei mokesčių mokėtojas yra atskiras subjektas.

Taikant 1 dalies antrą pastraipą 3 000 000 EUR suma taikoma visai grupei.

Pirmos pastraipos b punkte atskiras subjektas – mokesčių mokėtojas, finansinės apskaitos tikslais nepriklausantis konsoliduotai įmonių grupei ir neturintis susijusių įmonių ar nuolatinių buveinių.

4. Valstybės narės gali į 1 dalies taikymo sritį neįtraukti viršijančių skolinimosi sąnaudų, patirtų dėl:

- a) paskolų, dėl kurių sutartys buvo sudarytos anksčiau nei 2016 m. birželio 17 d., tačiau tai netaikoma jokiems vėliau padarytiems tokių paskolų pakeitimams;
- b) paskolų, kurios naudojamos ilgalaikiams viešosios infrastruktūros projektams finansuoti, kai projekto vykdytojas, skolinimosi sąnaudos, turtas ir pajamos yra Sąjungoje.

Pirmos pastraipos b punkte terminas ilgalaikis viešosios infrastruktūros projektas – tai projektas, kurio tikslas yra sukurti, modernizuoti, valdyti ir (arba) prižiūrėti didelės apimties turtą, kurį valstybė narė laiko svarbiu bendrajam viešajam interesui.

Kai taikomas pirmos pastraipos b punktas, jokios pajamos, gautos iš ilgalaikio viešosios infrastruktūros projekto, į mokesčių mokėtojo EBITDA neįtraukiamos, o visos neįtrauktos viršijančios skolinimosi sąnaudos neįtraukiamos į grupės viršijančias skolinimosi sąnaudas 5 dalies b punkte nurodytų trečiųjų šalių atžvilgiu.

5. Kai mokesčių mokėtojas yra konsoliduotos grupės narys finansinės apskaitos tikslais, mokesčių mokėtojui gali būti suteikta teisė:

- a) atskaityti visas viršijančias skolinimosi sąnaudas, jei jis gali įrodyti, kad jo nuosavo kapitalo ir viso turto santykis yra lygus atitinkamam grupės santykiui arba už jį didesnis, laikantis šių sąlygų:
  - i) laikoma, kad mokesčio mokėtojo nuosavo kapitalo ir viso turto santykis yra lygus atitinkamam grupės santykiui, jeigu mokesčių mokėtojo nuosavo kapitalo ir viso turto santykis yra iki dviejų procentinių punktų mažesnis; ir

▼ M1

- ii) visas turtas ir įsipareigojimai vertinami taikant tą patį metodą kaip ir konsoliduotuosiose finansinėse ataskaitose, parengtose pagal tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus arba valstybės narės nacionalinę finansinės atskaitomybės sistemą;

▼ B

arba

- b) atskaityti viršijančias skolinimosi sąnaudas, kurių suma viršija tą sumą, kurią atskaityti jis turėtų teisę pagal 1 dalį. Ši didesnė viršijančių skolinimosi sąnaudų atskaitymo suma finansinės apskaitos tikslais taikoma konsoliduotai įmonių grupei, kurios narys yra mokesčių mokėtojas, ir ji apskaičiuojama dviem etapais:

▼ B

- i) pirma, nustatomas grupės santykis, grupės viršijančias skolinimosi sąnaudas trečiųjų šalių atžvilgiu padalijant iš grupės EBITDA; ir
  - ii) antra, grupės santykis padauginamas iš mokesčių mokėtojo EBITDA, apskaičiuotą pagal 2 dalį.
6. Mokesčių mokėtojo valstybė narė gali numatyti taisykles, skirtas arba:
- a) neribotą laiką į būsimą mokestinį laikotarpį perkelti viršijančias skolinimosi sąnaudas, kurių negalima atskaityti einamuoju mokestiniu laikotarpiu pagal 1–5 dalis;
  - b) neribotą laiką į būsimą mokestinį laikotarpį ir į ankstesnį mokestinį laikotarpį ne daugiau nei trejus metus perkelti viršijančias skolinimosi sąnaudas, kurių negalima atskaityti einamuoju mokestiniu laikotarpiu pagal 1–5 dalis; arba
  - c) neribotą laiką į būsimą mokestinį laikotarpį perkelti viršijančias skolinimosi sąnaudas, kurių negalima atskaityti einamuoju mokestiniu laikotarpiu pagal 1–5 dalis, ir į būsimą mokestinį laikotarpį ne daugiau nei penkerius metus perkelti nepanaudotą palūkanų pajėgumą, kurio negalima atskaityti dabartiniu mokestiniu laikotarpiu pagal 1–5 dalis.
7. Valstybės narės gali į 1–6 dalių taikymo sritį neįtraukti finansų įmonių, įskaitant tuos atvejus, kai tokios finansų įmonės finansinės apskaitos tikslais priklauso konsoliduotai įmonių grupei.

▼ M1

8. 1–7 dalių taikymo tikslais mokesčių mokėtojui gali būti suteikta teisė naudoti konsoliduotąsias finansines ataskaitas, parengtas pagal kitus apskaitos standartus nei tarptautiniai finansinės atskaitomybės standartai arba valstybės narės nacionalinė finansinės atskaitomybės sistema.

▼ B*5 straipsnis***Perkėlimo apmokestinimas**

1. Mokesčių mokėtojas apmokestinamas mokesčiu, kurio dydis apskaičiuojamas pagal perkėlimo turto rinkos vertę, turto perkėlimo metu, atėmus jo vertę mokesčių tikslais, esant kuriai nors iš šių aplinkybių:
- a) mokesčių mokėtojas perkelia turtą iš savo pagrindinės buveinės į savo nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, jei pagrindinės buveinės valstybė narė dėl perkėlimo netenka teisės apmokestinti perkėlimo turto;
  - b) mokesčių mokėtojas perkelia turtą iš savo nuolatinės buveinės vienoje valstybėje narėje į savo pagrindinę buveinę arba kitą nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, jei nuolatinės buveinės valstybė narė dėl perkėlimo netenka teisės apmokestinti perkėlimo turto;
  - c) mokesčių mokėtojas perkelia savo rezidavimo vietą mokesčių tikslais į kitą valstybę narę arba į trečiąją valstybę, išskyrus turtą, kuris lieka faktiškai susijęs su nuolatinė buveine pirmojoje valstybėje narėje;

▼ B

d) mokesčių mokėtojas perkelia savo nuolatinės buveinės vykdomą veiklą iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę arba trečiąją valstybę, jei nuolatinės buveinės valstybė narė dėl perkėlimo netenka teisės apmokestinti perkeltą turtą.

2. Mokesčių mokėtojui suteikiama teisė 1 dalyje nurodyto perkėlimo mokesčio mokėjimą išdėstyti per penkerius metus, sumokant jį dalimis bet kuriomis iš šių aplinkybių:

a) mokesčių mokėtojas perkelia turtą iš savo pagrindinės buveinės į savo nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, kuri yra Europos ekonominės erdvės susitarimo (EEE susitarimo) šalis;

b) mokesčių mokėtojas perkelia turtą iš savo nuolatinės buveinės vienoje valstybėje narėje į savo pagrindinę buveinę arba kitą nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, kuri yra EEE susitarimo šalis;

c) mokesčių mokėtojas perkelia savo rezidavimo vietą mokesčių tikslais į kitą valstybę narę arba trečiąją valstybę, kuri yra EEE susitarimo šalis;

d) mokesčių mokėtojas perkelia savo nuolatinės buveinės vykdomą veiklą į kitą valstybę narę arba trečiąją valstybę, kuri yra EEE susitarimo šalis.

Ši dalis taikoma trečiosioms valstybėms, kurios yra EEE susitarimo šalys, jeigu jos yra sudariusios susitarimą su mokesčių mokėtojo valstybe nare arba su Sąjunga dėl savitarpio pagalbos išieškant mokesčius, kuri yra lygiavertė Tarybos direktyvoje 2010/24/ES ⁽¹⁾ numatyta savitarpio pagalbai.

3. Jei mokesčių mokėtojas išdėsto mokėjimą pagal 2 dalį, jam gali būti skaičiuojamos palūkanos pagal mokesčių mokėtojo arba nuolatinės buveinės, priklausomai nuo atvejo, valstybės narės teisės aktus.

Jei egzistuoja akivaizdi ir faktinė rizika, kad mokesčiai nebus sumokėti, kaip sąlyga, kad mokėjimas būtų išdėstytas pagal 2 dalį, mokesčių mokėtojo taip pat gali būti paprašyta pateikti garantiją.

Antra pastraipa netaikoma, kai mokesčių mokėtojo arba nuolatinės buveinės valstybės narės teisės aktuose numatyta galimybė susigrąžinti mokesčių skolą per kitą mokesčių mokėtoją, kuris priklauso tai pačiai grupei ir yra tos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais.

4. Kai taikoma 2 dalis, mokėjimo išdėstymas nedelsiant nutraukiamas ir mokesčių skola tampa mokėtina tokiais atvejais:

a) perkeltas turtas arba mokesčių mokėtojo nuolatinės buveinės vykdoma veikla yra perduodami arba kitaip perleidžiami;

⁽¹⁾ 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL L 84, 2010 3 31, p. 1).

▼ B

- b) perkeltas turtas vėliau perkeliamas į trečiąją valstybę;
- c) mokesčių mokėtojo rezidavimo vieta mokesčių tikslais arba jo nuolatinės buveinės vykdoma veikla vėliau perkeliama į trečiąją valstybę;
- d) mokesčių mokėtojas bankrutuoja arba yra likviduojamas;
- e) mokesčių mokėtojas nevykdo savo prievolių, susijusių su daliniais mokėjimais, ir neištaiso padėties per pagrįstą laikotarpį, kuris neviršija 12 mėnesių.

b ir c punktai netaikomi trečiosioms valstybėms, kurios yra EEE susitarimo šalys, jeigu jos yra sudariusios susitarimą su mokesčių mokėtojo valstybe narė arba su Sąjunga dėl savitarpio pagalbos išieškant mokesčius, kuri yra lygiavertė Direktyvoje 2010/24/ES numatyta savitarpio pagalbai.

5. Kai turtas, rezidavimo vieta mokesčių tikslais arba nuolatinės buveinės vykdoma veikla perkeliama į kitą valstybę narę, ta valstybė narė pripažįsta vertę, kurią mokesčių mokėtojo arba nuolatinės buveinės valstybė narė nustatė kaip pradinę turto vertę mokesčių tikslais, išskyrus atvejus, kai ta vertė neatitinka rinkos vertės.

6. 1–5 dalių tikslais rinkos vertė yra suma, už kurią turtas gali būti iškeistas arba už kurią gali būti įvykdyti nesusijusių pirkėjų ir pardavėjų abipusiai įsipareigojimai pagal tiesioginį sandorį.

7. Jei numatyta turtą grąžinti į perkėlejo valstybę narę per 12 mėnesių laikotarpį, šis straipsnis netaikomas turto perkėlimams, susijusiems su vertybinių popierių finansavimu, turtui, kuris pateikiamas kaip užstatas, arba kai turto perkėlimas vykdomas siekiant įvykdyti prudenčius kapitalo reikalavimus, arba likvidumo valdymo tikslu.

*6 straipsnis***Bendroji kovos su piktnaudžiavimu taisyklė**

1. Apskaičiuodama pelno mokestį, valstybė narė neatsižvelgia į darinį ar kelis darinius, kurių sukūrimo pagrindinis tikslas arba vienas iš pagrindinių tikslų buvo gauti mokestinės naudos, kuri prieštarauja taikytinos mokesčių teisės esmei ar tikslui, ir todėl jie yra apsimestiniai, atsižvelgus į visus susijusius faktus ir aplinkybes. Darinys gali apimti daugiau nei vieną etapą ar dalį.

2. 1 dalies tikslais darinys arba keli dariniai laikomi apsimestiniais, jeigu jie nebuvo sukurti dėl svarių komercinių priežasčių, atspindinčių ekonominę realybę.

3. Kai į darinius arba jų grupę neatsižvelgiama pagal 1 dalį, mokestinis įsipareigojimas apskaičiuojamas laikantis nacionalinės teisės.

▼B*7 straipsnis***Kontroliuojamosios užsienio bendrovės taisyklė**

1. Mokesčių mokėtojo valstybė narė subjektą arba nuolatinę buveinę, kurių pelnas neapmokestinamas arba kuris yra atleidžiamas nuo mokesčio toje valstybėje narėje, laiko kontroliuojamąją užsienio bendrovę, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) subjekto atveju – pats mokesčių mokėtojas arba kartu su savo susijusiomis įmonėmis tiesiogiai ar netiesiogiai valdo dalį, suteikiančią daugiau nei 50 % balsavimo teisių, arba jam tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 % kapitalo, arba turi teisę gauti daugiau nei 50 % to subjekto pelno; ir
- b) faktinis pelno mokestis, kurį nuo pelno sumokėjo subjektas arba nuolatinė buveinė, yra mažesnis nei pelno mokesčio, kuris būtų buvęs taikomas subjektui arba nuolatinei buveinei pagal taikytiną mokesčių mokėtojo valstybės narės pelno mokesčio sistemą, ir faktinio pelno mokesčio, kurį nuo pelno sumokėjo subjektas arba nuolatinė buveinė, skirtumas.

Taikant pirmos pastraipos b punktą nėra atsižvelgiama į kontroliuojamosios užsienio bendrovės nuolatinę buveinę, kuri neapmokestinama arba kuri yra atleidžiama nuo mokesčio kontroliuojamosios užsienio bendrovės jurisdikcijoje. Be to, pelno mokestis, kuris būtų buvęs taikomas mokesčių mokėtojo valstybėje narėje, yra toks, koks apskaičiuotas pagal mokesčių mokėtojo valstybės narės taisykles.

2. Kai subjektas arba nuolatinė buveinė laikomi kontroliuojamąją užsienio bendrovę pagal 1 dalį, mokesčių mokėtojo valstybė narė į mokesčio bazę įtraukia:

- a) subjekto nepaskirstytas pajamas arba nuolatinės buveinės pajamas, gautas iš šių kategorijų:
  - i) palūkanų arba kitų iš finansinio turto gautų pajamų;
  - ii) autorinių atlyginimų arba bet kurių kitų pajamų iš intelektualinės nuosavybės;
  - iii) dividendų ir pajamų perleidus akcijas;
  - iv) pajamų iš finansinės nuomos;
  - v) pajamų iš draudimo, bankinės ir kitos finansinės veiklos;
  - vi) pajamų iš sąskaitas faktūras išrašančių bendrovių, kurios gauna su pardavimu ir paslaugomis susijusių pajamų iš prekių ir paslaugų, įsigytų iš susijusių įmonių ir joms parduotų, ir kurios nekuria pridėtinės ekonominės vertės arba kuria nedidelę pridėtinę ekonominę vertę;

Šis punktas netaikomas, kai kontroliuojamoji užsienio bendrovė vykdo faktinę ekonominę veiklą, pasitelkdama darbuotojus ir naudodama įrangą, turtą ir patalpas, ir tą įrodo atitinkami faktai bei aplinkybės.

▼B

Kai kontroliuojamoji užsienio bendrovė yra įsikūrusi trečiojoje valstybėje, kuri nėra EEE susitarimo šalis, arba joje yra tos bendrovės rezidavimo vieta, valstybės narės gali nuspręsti netaikyti pirmiau esančios pastraipos.

arba

- b) subjekto arba nuolatinės buveinės nepaskirstytas pajamas, gautas iš apsimestinių darinių, kurių sukūrimo esminis tikslas – gauti mokesčių naudos.

Šio punkto tikslais darinys arba jų grupė laikomi apsimestiniais, jei tas subjektas arba nuolatinė buveinė neturėtų turto arba nebūtų prisiėmę rizikos, iš kurių gaunamos visos jų pajamos arba jų dalis, jeigu jie nebūtų kontroliuojami bendrovės, kurioje vykdomos su tuo turtu ir rizika susijusios vadovaujančių asmenų funkcijos, kurios atlieka svarbų vaidmenį generuojant kontroliuojamosios bendrovės pajamas.

3. Kai pagal valstybės narės taisykles mokesčių mokėtojo mokesčių bazė apskaičiuojama pagal 2 dalies a punktą, valstybė narė gali pasirinkti subjekto arba nuolatinės buveinės nelaikyti kontroliuojamąją užsienio bendrovę pagal 1 dalį, jei viena trečioji ar mažesnė subjekto arba nuolatinės buveinės pajamų dalis priskiriama 2 dalies a punkte nurodytoms kategorijoms.

Kai pagal valstybės narės taisykles mokesčių mokėtojo mokesčių bazė apskaičiuojama pagal 2 dalies a punktą, valstybė narė gali pasirinkti finansų įmonių nelaikyti kontroliuojamomis užsienio bendrovėmis, jei viena trečioji ar mažesnė subjekto pajamų, priskiriamų 2 dalies a punkte nurodytoms kategorijoms, dalis gaunama iš sandorių su mokesčių mokėtoju arba jo susijusiomis įmonėmis.

4. Valstybės narės gali į 2 dalies b punkto taikymo sritį neįtraukti subjekto arba nuolatinės buveinės:

- a) kurių apskaitinis pelnas yra ne didesnis nei 750 000 EUR ir kurių ne iš prekybos gautos pajamos yra ne didesnės nei 75 000 EUR; arba
- b) kurių apskaitinis pelnas sudaro ne daugiau nei 10 % jų veiklos sąnaudų mokesčiniu laikotarpiu.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais į veiklos sąnaudas gali būti neįtrauktos prekių, parduotų ne toje šalyje, kurioje subjektas yra rezidentas arba kurioje yra nuolatinė buveinė mokesčių tikslais, sąnaudos, ir mokėjimai susijusioms įmonėms.

8 straipsnis

Kontroliuojamosios užsienio bendrovės pajamų apskaičiavimas

1. Kai taikomas 7 straipsnio 2 dalies a punktas, pajamos, įtrauktinos į mokesčių mokėtojo mokesčio bazę, apskaičiuojamos laikantis valstybės narės, kurioje mokesčių mokėtojas yra rezidentas mokesčių tikslais arba joje yra įsikūręs, pelno mokesčio įstatyme numatytų taisyklių. Subjekto arba nuolatinės buveinės nuostoliai į mokesčio bazę neįtraukiami, bet pagal nacionalinę teisę gali būti perkeliama į būsimą mokesčinių laikotarpį ir į juos atsižvelgiama vėlesniais mokesčiais laikotarpiais.

▼ B

2. Kai taikomas 7 straipsnio 2 dalies b punktas, pajamos, įtrauktinos į mokesčių mokėtojo mokesčio bazę, apsiriboja sumomis, kurios gaunamos iš turto ir rizikos, susijusių su kontroliuojančiosios bendrovės vykdomomis vadovaujančių asmenų funkcijomis. Kontroliuojamosios užsienio bendrovės pajamų priskyrimas apskaičiuojamas laikantis įprastų rinkos sąlygų principo.
3. Į mokesčio bazę įtrauktinos pajamos apskaičiuojamos proporcingai mokesčių mokėtojo turimai subjekto daliai, kaip apibrėžta 7 straipsnio 1 dalies a punkte.
4. Pajamos įtraukiamos į tą mokesčių mokėtojo mokestinį laikotarpį, kurį baigiasi subjekto mokestiniai metai.
5. Kai subjektas paskirsto pelną mokesčių mokėtojui ir tas paskirstytas pelnas įtraukiamas į mokesčių mokėtojo apmokestinamąsias pajamas, apskaičiuojant už paskirstytą pelną mokėtino mokesčio sumą, pajamų sumos, anksčiau įtrauktos į mokesčio bazę pagal 7 straipsnį, atskaitomos iš mokesčių bazės siekiant užtikrinti, kad nebūtų dvigubo apmokestinimo.
6. Kai mokesčių mokėtojas perleidžia savo turimą subjekto dalį arba nuolatinės buveinės vykdomą veiklą, ir bet kuri iš perleidimo gautų pajamų dalis anksčiau buvo įtraukta į mokesčio bazę pagal 7 straipsnį, apskaičiuojant už šias pajamas mokėtino mokesčio sumą ta suma atskaitoma iš mokesčių bazės siekiant užtikrinti, kad nebūtų dvigubo apmokestinimo.
7. Mokesčių mokėtojo valstybė narė leidžia atlikti mokesčių, kuriuos sumokėjo subjektas arba nuolatinė buveinė, atskaitymą iš mokesčių mokėtojo mokestinio įsipareigojimo jo rezidavimo mokesčių tikslais arba buvimo vietos valstybėje. Atskaitymas apskaičiuojamas pagal nacionalinę teisę.

▼ M1*9 straipsnis***Pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai**

1. Tais atvejais, kai pasinaudojus šalių mokestinės tvarkos neatitikimais susidaro sąlygos dvigubam atskaitymui:
  - a) atskaitymas nesuteikiamas valstybėje narėje, kuri yra investuotojo jurisdikcija, ir
  - b) tais atvejais, kai investuotojo jurisdikcijoje atskaitymas suteikiamas, atskaitymas nesuteikiamas valstybėje narėje, kuri yra mokėtojo jurisdikcija.

Nepaisant to, bet kuri tokį atskaitymą turi būti galima kompensuoti iš dvigubai įtrauktų pajamų, nepriklausomai nuo to, ar jos susidarė einamuoju ar vėlesniu mokestiniu laikotarpiu.
2. Tais atvejais, kai pasinaudojus šalių mokestinės tvarkos neatitikimais susidaro sąlygos atskaitymui neįtraukiant:
  - a) atskaitymas nesuteikiamas valstybėje narėje, kuri yra mokėtojo jurisdikcija, ir
  - b) jeigu atskaitymas mokėtojo jurisdikcijoje suteikiamas, mokėjimo, dėl kurio priešingu atveju atsirastų pasinaudojimo neatitikimais pasekmės, suma įtraukiama į pajamas valstybėje narėje, kuri yra mokėjimo gavėjo jurisdikcija.

▼ M1

3. Valstybė narė atsisako suteikti atskaitymą bet kurio mokėjimo, kurį atlieka mokesčių mokėtojas, atžvilgiu, jeigu tokiu mokėjimu tiesiogiai arba netiesiogiai, pasitelkiant sandorį ar kelis sandorius, vykdomus tarp susijusių įmonių arba sudarytus kaip struktūrinio susitarimo dalis, finansuojamos atskaitomos išlaidos, dėl kurių sudaromos sąlygos pasinaudojimui šalių mokestinės tvarkos neatitikimais, išskyrus atvejus, kai viena iš jurisdikcijų, susijusių su sandoriu arba keliais sandoriais, yra atlikusi lygiavertį koregavimą tokio pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atžvilgiu.

4. Valstybės narės gali:

a) šio straipsnio 2 dalies b punkto netaikyti pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejams, apibrėžtiems 2 straipsnio 9 dalies pirmos pastraipos b, c, d arba f punktuose;

b) šio straipsnio 2 dalies a ir b punktų netaikyti pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejams, atsirandantiems dėl palūkanų mokėjimo pagal finansinę priemonę susijusiai įmonei, jeigu:

i) finansinė priemonė turi konvertavimo, gelbėjimo privačiomis lėšomis arba nurašymo ypatumų;

ii) finansinė priemonė išleista vieninteliu tikslu – patenkinti bankų sektoriui taikomus nuostolių padengimo pajėgumo reikalavimus, ir finansinė priemonė tokia pripažįstama mokesčių mokėtojo nuostolių padengimo pajėgumo reikalavimuose;

iii) finansinė priemonė išleista

— siejant ją su finansinėmis priemonėmis, turinčiomis konvertavimo, gelbėjimo privačiomis lėšomis arba nurašymo ypatumų patronuojančiosios įmonės lygiu,

— lygiu, kuris reikalingas siekiant patenkinti taikytinus nuostolių padengimo pajėgumo reikalavimus,

— ne pagal struktūrinį susitarimą ir

iv) bendras grynasis atskaitymas konsoliduotos įmonių grupės, kuriai taikomas susitarimas, atveju neviršija sumos, kokia būtų buvusi, jeigu mokesčių mokėtojas tokią finansinę priemonę būtų išleidęs tiesiogiai į rinką.

b punktas taikomas iki 2022 m. gruodžio 31 d.

5. Tais atvejais, kai pasinaudojimas šalių mokestinės tvarkos neatitikimais yra susijęs su nuolatinės buveinės, kuri kitur tokia nelaikoma, pajamomis, kurios nėra apmokestinamos valstybėje narėje, kurioje mokesčių mokėtojas yra rezidentas mokesčių tikslais, ta valstybė narė reikalauja, kad mokesčių mokėtojas įtrauktų pajamas, kurios priešingu atveju būtų priskirtos nuolatinėi buveinei, kuri kitur tokia nelaikoma. Ši nuostata taikoma išskyrus atvejus, kai valstybė narė privalo pajamas atleisti nuo mokesčių pagal dvigubo apmokestinimo sutartį, kurią ta valstybė narė yra sudariusi su trečiaja valstybe.

▼ M1

6. Tais atvejais, kai hibridinis perkėlimas yra parengtas siekiant gauti mokesčio prie pajamų šaltinio lengvatą, taikomą mokėjimui, gautam už finansinės priemonės perkėlimą daugiau nei vienai dalyvaujančių šalių, mokesčių mokėtojo valstybė narė apriboja tokios lengvatos naudą proporcingai grynosioms apmokestinamosioms pajamoms, kurios susijusios su tokiu mokėjimu.

*9b straipsnis***Pasinaudojimo šalių mokestinės tvarkos neatitikimais atvejai, susiję su rezidavimo vieta mokesčių tikslais**

Tais atvejais, kai mokesčių mokėtojo, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais dviejose ar daugiau jurisdikcijų, mokėjimo, išlaidų arba nuostolių atskaitymas gali būti atskaitomas iš mokesčio bazės abiejose jurisdikcijose, to mokesčių mokėtojo valstybė narė nesuteikia atskaitymo, jeigu kita jurisdikcija leidžia dvigubą atskaitymą kompensuoti iš pajamų, kurios nėra dvigubai įtrauktos pajamos. Jeigu abi jurisdikcijos yra valstybės narės, ta valstybė narė, kurioje pagal dviejų atitinkamų valstybių narių sutartį dėl dvigubo apmokestinimo mokesčių mokėtojas nėra laikomas rezidentu, nesuteikia atskaitymo.

▼ B

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

*10 straipsnis***Peržiūra**

1. Komisija įvertina šios direktyvos įgyvendinimą, visų pirma 4 straipsnio poveikį, ne vėliau kaip 2020 m. rugpjūčio 9 d. [ketveri metai po šios direktyvos įsigaliojimo] ir pateikia ataskaitą Tarybai. Prireikus prie Komisijos ataskaitos pridamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

▼ M1

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, Komisija ne vėliau kaip 2022 m. sausio 1 d. įvertina 9 ir 9b straipsnių įgyvendinimą, visų pirma 9 straipsnio 4 dalies b punkte nustatytos išimties taikymo pasekmes, ir pateikia ataskaitą Tarybai.

▼ B

2. Valstybės narės pateikia Komisijai visą informaciją, reikalingą šios direktyvos įgyvendinimui įvertinti.

3. 11 straipsnio 6 dalyje nurodytos valstybės narės anksčiau nei 2017 m. liepos 1 d. pateikia Komisijai visą informaciją, būtiną norint įvertinti nacionalinių tikslinių taisyklių, kuriomis siekiama užkirsti kelią mokesčių BEPS rizikai, veiksmingumą.

*11 straipsnis***Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

▼B

Tas nuostatas jos taiko nuo 2019 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3. Kai direktyvoje minimos pinigų sumos eurais (EUR), valstybės narės, kurių valiuta nėra euro, gali nuspręsti apskaičiuoti atitinkamą vertę nacionaline valiuta 2016 m. liepos 12 d.

4. Nukrypstant nuo 5 straipsnio 2 dalies Estija gali, kol ji neapmokestina nepaskirstytųjų pajamų, turto pinigine ar nepinigine forma, įskaitant grynuosius pinigus, perkėlimą iš nuolatinės buveinės Estijoje į pagrindinę buveinę arba kitą nuolatinę buveinę kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, kuri yra EEE susitarimo šalis, laikyti pelno paskirstymu ir taikyti pajamų mokestį, nesuteikiant teisės mokesčių mokėtojams atidėti tokio mokesčio mokėjimą.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi 5 straipsnio. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

▼M1

5a. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi 9 straipsnio. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

▼B

6. Nukrypstant nuo 4 straipsnio, valstybės narės, 2016 m. rugpjūčio 8 d. turinčios nacionalines taisykles, skirtas užkirsti kelią BEPS rizikai, kurios yra tokios pat veiksmingos kaip šioje direktyvoje nustatyta palūkanų ribojimo taisyklė, gali taikyti šias tikslines taisykles iki tol, kol baigsis pirmieji ištisi fiskaliniai metai po EBPO narių tarpusavio susitarimo dėl minimalaus standarto, susijusio su kovos su BEPS 4 veiksmu, paskelbimo oficialioje interneto svetainėje dienos, tačiau ne ilgiau kaip iki 2024 m. sausio 1 d.

▼ B

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

13 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.